

движенъ, на друго — тича въ галопъ, на трето място го виждаме спокойно да пасе и пр. (обр. 2).

Обр. 2.

рога, на бизони и други още животни. (обр. 3).

Много сѫ пещеритѣ въ Южна Франция, чито стени сѫ украсени съ образите на ония животни, които сѫ били съвремени на пещерния човѣкъ. Когато за пръвъ път бѣха открити, мнозина се съмняваха, че тѣ сѫ стари, защото мѫчно можело да се допусне, че преди много хиляди години човѣшката ръка е можела да даде такива художествени произведения, които да задоволяватъ вкуса на най-взискателния художникъ. Обаче, доказателствата за тѣхната древность веднага излѣзоха на лице, когато тия рисунки и пещеритѣ, въ които тѣ сѫ срѣщатъ, бидоха старателно проучени.

Първо. Между представените образи се срѣщатъ животни, които преди много хиляди години сѫ живѣли въ Европа и изчезватъ.

Напримѣръ, пещерната мечка, мамутътъ, носорогътъ и пр. Нѣма съмнение, че тия първи художници сѫ били тѣхни съвременици. Тѣ сѫ ги наблюдавали, проучвали сѫ тѣхните характерни белези, движения и пр.

Наредъ съ тия коне, ясно се очертаватъ образите на дивото говедо съ голѣми извити